

Ihminen – Jumal'olento

... sinä teit hänestä lähes jumal'olennon (Psa 8:6)

Ihmisen luominen jumalolennoksi

1.Moos. 2:7 Silloin Herra Jumala teki maan tomusta ihmisen ja puhalsi hänen sieraimiinsa elämän hengen, ja niin ihmisestä tuli elävä sielu [nefesh]

*1.Kor. 15:45 Niin on myös kirjoitettu: "Ensimmäisestä ihmisestä, **Aadamista, tuli elävä sielu**"; viimeisestä **Aadamista** [Kristuksesta] **tuli eläväksitekevä henki***

Adam ja Eeva asustivat paratiisissa. Sen toki kaikki tietävät. Millaisiksi Jumala loi heidät? Tavallisiksi ihmisiksikö? Ei, he olivat lähes jumal'olentoja. Jumala loi heidät omaksi kuvakseen. Jumala sanoo 1.Moos. 1:27 **Ja Jumala loi ihmisen omaksi kuvaksensa, Jumalan kuvaksi hän hänet loi; mieheksi ja naiseksi hän loi heidät.** Edellisessä jakeessa Jumala sanoo vielä: ... *"Tehkäämme ihminen kuvaksemme, **kaltaiseksemme.*** Ei siis mikään ihme, että Raamatussa sanotaan ihmistä "lähes jumal'olennoksi".

Sakarja: 12:1 Ennustus, Herran sana Israelista. Näin sanoo Herra, joka on jännittänyt taivaan ja perustanut maan ja joka on luonut ihmisen hengen hänen sisimpäänsä: 2 Katso, minä teen Jerusalemin juovuttavaksi maljaksi kaikille kansoille yltympäri, ja myös Juudan kohdalle se on tuleva Jerusalemia piiritettäessä.

*12:8 Sinä päivänä on Herra suojaava Jerusalemin asukkaita; ja kompastuvainen heidän seassansa on sinä päivänä oleva niinkuin Daavid, ja **Daavidin suku on oleva niinkuin jumal'olento,***

niinkuin Herran enkeli heidän edessänsä.

Ihmisestä voimme lukea lisää Psalmista 8:

8:4 Kun minä katselen sinun taivastasi, sinun sormiesi tekoa, kuuta ja tähtiä, jotka sinä olet luonut,

5 niin mikä on ihminen, että sinä häntä muistat, tai ihmislapsi, että pidät hänestä huolen?

6 Ja kuitenkin **sinä teit hänestä lähes jumal'olennon, sinä seppelöitsit hänet kunnialla ja kirkkaudella;**

7 panit hänet hallitsemaan kättesi tekoja, asetit kaikki hänen jalkainsa alle:

8 lampaat ja karjan, ne kaikki, niin myös metsän eläimet,

9 taivaan linnut ja meren kalat ja kaiken, mikä meren polkuja kulkee.

10 Herra, meidän Herramme, kuinka korkea onkaan sinun nimesi kaikessa maassa!

Kun Raamatussa puhutaan ihmisestä, käytetään tilanteen mukaan sanoja henki, sielu, ruumis, liha, sydän. Kun Jumala loi ihmisen omaksi kuvakseen, tarkoitetaan ihmisellä koko ihmistä, ei pelkästään nk. sisäistä ihmistä (henki, sielu, sydän). Henki, sielu ja ruumis kuvaavat ihmistä eri puolilta, mutta useinkin sanat ovat valittu tavalla, jota ei aina osaa selittää.

Sielu (nefesh) ja henki (ruach)

Onko sielu kuolematon?

Käsitteeseen sielu yhdistyy useampi eri sana. Tutkinkin sielua Raamattun esimerkkijakeiden avulla. Aloitan heti Raamatun ensimmäisestä kirjasta ja ihmisen luomisesta. Jumala sanoi... ja puhalsi ihmiseen... näin ihmisestä tuli elävä sielu (nefesh). Kun Raamattu sanoo, että ihmisestä tuli, se tarkoittaa, että ihminen itse on sielu. Sana sielu on eräissä käännöksissä käännetty 'elävä olento' ja se onkin aivan oikein. Tulevista

esimerkeistä näemme, että sanalla sielu on useita merkityksiä. Sana esiintyy satoja kertoja niin Vanhan Testamentin kuin uudenkin puolella.

Gotquestions.org: **Kysymys: Onko ihmisen sielu kuolevainen vai iankaikkinen? Vastaus:** "On ilmiselvää, että ihmisen sielu on iankaikkinen. Tämä ilmenee selvästi monista Uuden ja Vanhan testamentin kohdista: Ps. 22:26; 23:6; 49:7-9; Saarn. 12:7; Jeesus myös opetti eräiden päätyvän "...iankaikkiseen rangaistukseen, mutta vanhurskaat iankaikkiseen elämään" (Matt. 25:46). Näin sanoo myös Daniel 12:2 "Monet maan tomussa nukkuvista heräävät, toiset ikuiseen elämään, toiset häpeään ja ikuiseen kauhuun." Samaa kreikankielistä sanaa käytetään viittaamaan "rangaistuksen" ja "elämän" kestoon ja näin ollen on selvää, että sekä vanhurskailla että jumalattomilla on iankaikkinen kuolematon sielu".

"Nämä" eli tuomion saaneet ihmiset menevät, näin monet uskovat, iankaikkiseen rangaistukseen. Kun kuolleet nousevat ylösnousemuksessa saadakseen viimeisen tuomionsa, varmaankin tuomituilla on rangaistuksessa tallella ajatuksensa ja tunteva mielensä. Jos tuomio on iankaikkinen, niin varmaankin tuomitettujen ymmärrys rangaistuksessa säilyy koko ajan. Tuomitut myös muistavat elämänsä aikana tekemänsä niin hyvät kuin pahatkin teot. Siinä mielessä sielu eli ihmisen mieli ja ajatukset ovat tallessa kuoleman ajan ylikin. Kun ihminen saa viimeisellä tuomiolla rangaistuksen, on hänen muistettava kaikki tekemisensä, nekin, jotka ovat unohtuneet muistin syövereihin. Eihän hän muuten ymmärtäisi mistä hänet tuomitaan. Ehkäpä rangaistuksen sovittaminen merkitsee, että ihminen saa unohtaa pahat tekonsa ja saa näin rauhan sieluunsa eli mieleensä.

Mitä sanoja on käytetty Raamatussa kuvaamaan sielua?

Strong's G5590 ψυχή **psychē**: soul (58x), life (40x), mind (3x), heart (1x), heartily (with G1537) (1x), not translated (2x). Textus Receptus Occurrences – 105x in 13 unique form(s). 'Psychē' voidaan siis kääntää sielun lisäksi sanoilla: elämä, mieli, ajatukset, muistot

ψυχή psychē, from G5594; breath, i.e. (by implication) spirit, abstractly or concretely (the animal sentient principle only; thus distinguished on the one hand from G4151, which is the rational and immortal soul; and on the other from G2222, which is mere vitality, even of plants: these terms thus exactly correspond respectively to the Hebrew H5315, H7307 and H2416):-heart (+ -ily), life, mind, soul, + us, + you.

Sielussa 'asuu' tunteita, haluja niin myönteisiä kuin vastenmielisiäkin. Sielu nähdään ikään kuin Jumalan työkaluna, joka on moraalinen olento tavoitteena iankaikkinen elämä. Sielu ei ole osa ruumista eikä se ruumiin tavoin häviä kuolemassa. Samoilla linjoilla on gotquestions.org, jonka käsityksen mukaan "on selvää, että sekä vanhurskailla että jumalattomilla on iankaikkinen kuolematon sielu". Vuosia sitten, kun aloin tutkia uskon asioita, olin sitä mieltä, että henki (spirit, pneuma) on ihmiselle tärkein, ruumiilla ei ole merkitystä ja sielun sisältämät ajatukset, muistot ja tuntemukset vain häviävät ihmisen kuollessa. Tässä artikkelissa kerron onko käsitykseni yhtään muuttunut vuosien saatossa.

Sielun poistuminen kuolemassa on kielikuva, sillä sielu ei jatka olemassaoloaan riippumattomana ruumiista, vaan kuolee sen mukana. Yksikään raamatunjae ei kerro, että 'sielu' eroaisi ruumiista kuoleman hetkellä. Hes 18:4 ja 19 "Se sielu [ihminen], joka syntiä tekee – sen on kuoltava."

Vanhasta Testamentista löytyy paljon jakeita sielusta. Raamattu puhuu sielun 'säästämisestä' ja 'pelastamisesta' kuolemasta. Psa 78:50 Hän raivasi tien vihallensa, ei säästänyt heidän sielujansa kuolemasta, vaan antoi heidän

henkensä ruton valtaan. Psa 116:8 1 Moos 37:21 "Älkäämme lyökö häntä [nakah *nephesh*] kuoliaaksi." 4 Moos 35:11 ... Niihin paetkoon tappaja, joka tapaturmaisesti on jonkun [nakah *nephesh*] surmannut. Job 36:14 "Heidän *sielunsa* kuolee nuoruudessa, heidän elämänsä loppuu ..." Sillä sinä olet pelastanut minun sieluni kuolemasta, minun silmäni kyynelistä, jalkani kompastumasta. Myös Jaak. 5:20 "joka palauttaa syntisen hänen eksymyksensä tieltä, se *pelastaa hänen sielunsa kuolemasta ja peittää syntien paljouden*".

On sanottu, että 'Kuolemattoman sielun' käsite kuuluu vanhaan kreikkalaiseen filosofiaan, ei Raamattuun."

Olen myös tutkinut tuomioiden ikuisuutta; jos tuomiot eivät olisikaan ikuisen ikuisia, silloin rangaistukset olisivat ihmistä muuttavia ja kehittäviä. Tätä pohdiskelen viimeisessä luvussa.

Lähdetäänpä selvittämään sielun olemusta ja mitä Raamattu sanoo sielusta.

1 Moos 2:7 Silloin Herra Jumala teki maan tomusta ihmisen ja puhalsi hänen sieraimiinsa elämän hengen, ja niin **ihmisestä tuli elävä sielu**.

Sielu, hepr. nefesh, tarkoittaa *elävää olentoa, elämää, elämänvoimaa* tms. Tätä tarkoittaa Mooses sanoessaan "niin ihmisestä tuli elävä olento". Kun Jumala oli puhaltanut luomansa, mutta vielä elottoman ihmisruumiin sieraimiin elämän hengen (ruach, *elämänvoiman*), niin ihmisestä tuli elävä sielu (nefesh). Katsotaan toinen esimerkki. 2. Moos. 21:22 *Jos miehet tappelevat keskenänsä ja ... mutta vahinkoa ei tapahdu, ... 23 Mutta jos vahinko tapahtuu, niin annettakoon **henki hengestä***,. Tässä henki ei olekaan ruach, vaan nefesh. Ihminen **on elävä sielu, mutta ihmisellä on henki**.

Eläimilläkin on henki, mutta eläimen kuollessa sen henki laskeutuu maahan kun taas ihmisen henki nousee ylös Jumalan luokse. Henki, jonka Jumala on antanut ihmiselle, merkitsee,

että ihminen on täysin riippuvainen Jumalasta. Jumala, joka antoi ihmiselle *elämän hengen*, voi sen myös ottaa pois.

Nyt seuraa yllättävä tieto: **eläimetkin ovat sieluja!** Raamatun luomiskertomuksessa kuvaillaan: 1 Moos 1:20 Ja Jumala sanoi: "Viliskööt vedet eläviä olentoja [*nephesh* □□□□□□], ja lentäkööt linnut maan päällä, taivaanvahvuuden alla." 1:24 Ja Jumala sanoi: "Tuottakoon maa elävät olennot [*nephesh* □□□□□□], kunkin lajinsa mukaan. Tämän raamatunkohdan mukaan kalat, kotieläimet ja villieläimet ovat kaikki "sieluja" *nefesh*. 'Sielun' tilalla käytetään nykyisin ilmaisua 'eläviä olentoja' ja sitähän sana *nefesh* tai *psyche* merkitseekin. Eläimiä sanotaan sieluiksi (*nefesh*) 1 Moos 9:10:ssä, 3 Moos 11:46:ssa ja 4 Moos 31:28:ssa.

Paitsi elävää olentoa sana "sielu" tarkoittaa myös **ihmisen elämää**. Jumala sanoi Moosekselle 2 Moos 4:19: " ... kaikki ne ovat kuolleet, jotka väijyivät sinun henkeäsi [*nefesh*]. Kun varhaisempina aikoina Raakel synnytti poikaansa Benjaminia, "hänen sielunsa oli lähtemäisillään – sillä hän kuoli". (1 Moos 35:18–19). Jeesus puolestaan sanoi: Joh 10:11 "Minä olen se hyvä paimen; hyvä paimen antaa sielunsa lampaiden puolesta." Jeesus antoi elämänsä [*eli sielunsa*] lunnaiksi ihmiskunnan puolesta. "Sielu" viittaa näissä raamatunjakeissa selvästikin ihmisen elämään. Lisää esimerkkejä: 1 Kun 17:22 "Ja Herra kuuli Eliaa, ja pojan sielu tuli häneen takaisin, ja hän virkosi henkiin". Mat 10:39 Joka löytää elämänsä [*psychē*], kadottaa sen; ja joka kadottaa elämänsä [*psychē*] minun tähteni, hän löytää sen. Joh 15:13 Sen suurempaa rakkautta ei ole kenelläkään, kuin että hän antaa henkensä [*psychē*] ystäväinsä edestä. Apt 20:10 ... "Älkää hätäilkö, sillä hänessä on vielä henki" [*psychē*].

Psa. 33:6 "*Herran sanalla ovat taivaat tehdyt, ja kaikki niiden joukot hänen suunsa hengellä*". Jumalan hengestä sanotaan, että se on Hänen *toimiva voimansa*. Psalmin mukaan Jumala on luonut taivaan joukot (enkelit) henkensä voimalla.

Elämällä tarkoitetaan Raamatussa erityisesti *ikuista elämää*. Sellaista, johon toisella kuolemalla ei ole enää valtaa. Ensimmäisessä ylösnousemuksessa, siihen osallistuvat uskovat, saavat ikuisen elämän. Muut ihmiset, jotka saavat ikuisen elämän, saavat sen vasta tuhannen vuoden kuluttua ns. tuomion ylösnousemuksessa. 1Tim. 6:16 *jolla ainoalla on kuolemattomuus; joka asuu valkeudessa, mihin ei kukaan taida tulla; jota yksikään ihminen ei ole nähnyt eikä voi nähdä – hänen olkoon kunnia ja iankaikkinen valta. Amen.*

Jumalalla on aina ollut **elämä**. **Kristuksella on elämä, koska Jumala on sen antanut hänelle** (Joh 5:26). Kenelläkään muulla ei ole elämää. Sen voi saavuttaa vasta ylösnousemusta seuraavan tuomion jälkeen.

Miten henki (ruach, pneûma) ja sielu (psychē) eroavat toisistaan?

Henkiä on erilaisia. On Jumalan Pyhä Henki, Kristuksen henki, ihmisen henki. Kaikilla ihmisillä on ihmisen henki, mutta kaikilla ei ole Jumalan henkeä. Jos me saamme Jumalan henkeä itsellemme, me saamme samalla Hengen hedelmiä: Gal 5:22 Mutta Hengen hedelmä on rakkaus, ilo, rauha, pitkämielisyys, ystävällisyys, hyvyys, uskollisuus, sävyisyys, itsensähillitseminen. Ilmestyskirjassa kerrotaan kuinka niille ihmisille, joissa on Jumalan henkeä, enkelit antavat lopun aikana Jumalan sinetin osoitukseksi, että nämä kuuluvat Jumalalle ja varjeltuvat lopun ajan melskeissä.

Henki on elämälle välttämätön; Jaak 2:26 sanookin, että "niinkuin ruumis ilman henkeä on kuollut, niin myös usko ilman tekoja on kuollut". Saar 12:7 todistaa mitä tapahtuu kun ihminen kuolee: Ja tomu palajaa maahan, niinkuin on ollutkin, ja **henki palajaa Jumalan tykö, joka sen on antanutkin**. Monet luulevat, että kuolematon sielu mieluummin kun henki nousee ylös taivaaseen Jumalan luokse ihmisen kuollessa. Kaikkien

ihmisten on aikanaan kuoltava. Kaikki sielut [ihmiset] tekevät syntiä ja siksi kuolevat; synnin palkka on kuolema. Sielut eli ihmiset siis kuolevat. Ei ole kuolemattomia sieluja. Kirjoitin kuitenkin uskovani, että ylösnousemuksessa siirryttäessä viimeiselle tuomiolle, ylösnoussut ihminen tavallaan saa sielunsa takaisin ja muistaa kaiken tekemänsä, niin hyvän kuin pahankin. Muistaa sellaisetkin asiat, jotka hän oli elinaikanaan jo unohtanut ja kun ihminen "tuomitaan tekojensa mukaan" niin hänen on luonnollisesti muistettava kaikki tekemisensä. Tässä mielessä sielu on siis kuolematon. Roomalaiskirje lupaakin, että " 6:23 Sillä synnin palkka on kuolema, mutta Jumalan armolahja on iankaikkinen elämä Kristuksessa Jeesuksessa, meidän Herrassamme." – Ilman tätä Jumalan armolahjaa kaikki ihmiset saisivat tekojensa perusteella kadotustuomion. Viimeisessä luvussa pohdiskelen tätä tarkemmin.

πνεῦμα **pneûma**, from G4154; a current of air, i.e. breath (blast) or a breeze; by analogy or figuratively, a spirit, i.e. (human) the rational soul, (by implication) vital principle, mental disposition, etc., or (superhuman) an angel, demon, or (divine) God, Christ's spirit, the Holy Spirit:—ghost, life, spirit(-ual, -ually), mind. Vertaa G5590.

Sielut virkosivat eloon

Ilmestyskirjan jakeessa 20:4 puhutaan sieluista, jotka virkosivat eloon.

20:4 Ja minä näin valtaistuimia, ja he istuivat niille, ja heille annettiin tuomiovalta; ja minä näin niiden **sielut** [*psychē*], jotka olivat teloitettut Jeesuksen todistuksen ja Jumalan sanan tähden, ja niiden, jotka eivät olleet kumartaneet petoa eikä sen kuvaa eivätkä ottaneet sen merkkiä otaansa eikä käteensä; ja he **virkosivat eloon ja hallitsivat Kristuksen kanssa tuhannen vuotta**. Tässä jakeessa voisi

hyvinkin käyttää sanaa 'henget' eli spirits. Ihmisen henki nousee kuoleman jälkeen ylös taivaaseen ja tässä puhutaan niistä hengistä, jotka *virkosivat eloon* ja nousevat ylösnousemuksessa Kristusta vastaan hallitakseen hänen kanssaan tuhat vuotta.

Jopa uskontunnustuksessa vakuutetaan uskoa ruumiin ylösnousemukseen. Moni ajattelee, että haudassa makaava ruumis nousee ylös saatuaan ensin Jeesukselta ruumiiseen hengen. Ylösnousemus kuitenkin tapahtuu henkiruumiissa, mutta ruumiissa kuitenkin.

Mikä nousee ylös? Henki, sielu vai ruumis?

Henki, sielu ja ruumis. 1 Tes 5:23 Mutta itse rauhan Jumala pyhittäköön teidät kokonansa, ja säilyköön koko teidän **henkenne** ja **sielunne** ja **ruumiinne** nuhteettomana meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen tulemuksen.

Ihmisen mieli ja ajatukset eli ihmisen psyyke voi olla maallinen. Sitä mukaa kun Jumalan tai Kristuksen henki pääsee vaikuttamaan sanan kautta, ihmisen mieli voi muuttua ja jalostua.

Monella on sellainen käsitys, että kuollessa nimenomaan kuolematon sielu nousee ylös taivaaseen, mutta se ei ole oikein; kuollessa ihmisen henki (spirit) nousee ylös taivaaseen. Katso kirjoitus hengestä. Apt 7:59 kertoo Stefanuksen kivittämisestä: "Ja niin he kivittivät Stefanuksen, joka rukoili ja sanoi: "Herra Jeesus, **ota minun henkeni!**" Stefanus ei siis rukoillut, että Jeesus ottaisi hänen sielunsa taivaaseen, vaan hänen henkensä [pneuma, spirit]. Eikö Stefanus siis uskonut, että hänellä olisi kuolematon sielu, jonka hän toivoisi päätyvän taivaaseen? Sielu eli ihmisen ruumis tai ihminen elävänä olentona, maatuu

haudassa, mutta ihmisen henki on Jumalan luona taivaassa valmiina ylösnousemukseen.

Ihmisen kuollessa henki palaa Jumalan tykö, joka on sen antanutkin (Saar. 12:7).

Saarn. 3:20 Kaikki menee samaan paikkaan. Kaikki on tomusta tullut, ja kaikki palajaa tomuun. – Kaikki kuolevat ihmiset ja eläimet ja palaavat maan tomuun. Saarnaaja lausuu kuinka 'tomu' eli ihmisen ruumis palaa maahan, mutta henki nousee Jumalan luokse taivaaseen.

Keiden henget nousevat taivaaseen? Kaikkienko ihmisten? Ehkäpä, vaikka Stefanus painokkaasti rukoili, että Jeesus ottaisi vastaan hänen henkensä. Saar 12:7 ei kuitenkaan tee erotusta sen suhteen kenen henki nousee taivaaseen ja kenen mahdollisesti ei. Tutkin tähän liittyviä kysymyksiä kirjoituksissani lopun ajasta. Ilmeni, että Jumalan valittuja koetellaan ja opetetaan kärsimystenkin kautta jo heidän elinaikanaan. Heb 12:6 "sillä jota Herra rakastaa, sitä hän kurittaa; ja hän ruoskii jokaista lasta, jonka hän ottaa huomaansa." Näin heidän ei tarvitse enää osallistua lopun aikojen koettelemuksiin, vaan he ovat valmiit ylösnousemukseen Kristuksen tulemisen yhteydessä. Heidän henkensä ovat nousseet taivaaseen kuluneiden parin vuosituhannen aikana. Mitä hengille on tapahtunut sinä aikana? Ovatko henget olleet tietoisessa tilassa tänä aikana? Näin voi olla, vaikka en ole varma asiasta. Jos näin on, ovat henget saaneet vielä taivaallista opetusta tulevaa johtotehtäväänsä varten. Näin he ovat jalostuneet ja tulleet täydellisiksi Kristuksen hallituskumppaneiksi. Näin sanookin Heb 12:23 taivaissa kirjoitettujen esikoisten juhlanjoukon ja seurakunnan tykö, ja tuomarin tykö, joka on kaikkien Jumala, ja **täydellisiksi tulleitten vanhurskasten henkien** tykö. – Vanhurskaiden henget ovat taivaassa Jumalan luona. Mitä hengille tapahtuu taivaassa heidän odottaessaan aikaa, jolloin Kristus palaa maan päälle?

Henget tulevat tänä aikana täydellisiksi! Se tarkoittaa, että he ovat valmiit ylösnousemukseen ja yhdessä Kristuksen kanssa ottamaan maan hallinnon. Taivaassa olevat henget yhdessä niiden ylösnousevien henkien kanssa, jotka nousevat maan päältä ja kaikki tapaavat Kristuksen pilvissä.

Heb. 12:23 puhuu valtakunnasta, joka ei järky ja jossa vanhurskaiden henget ovat tulleet täydellisiksi: Taivaissa kirjoitettujen esikoisten juhlijoukon ja seurakunnan tykö, ja tuomarin tykö, joka on kaikkien Jumala, ja täydellisiksi tulleitten vanhurskaiden henkien tykö. Ihmisen henki (Pneuma) on kreikkalaisten kirjoitusten käyttämä sana, joka kuvaa ihmisen suhdetta Jumalaan. Hengessään ihminen voi kokea Jumalan kohtaamisen. Kun apostoli Paavali toivottaa Galatalaiskirjeen lopussa siunausta Galatian seurakunnalle veljinä Kristuksessa, hän sanoo: Gal. 6:18 Meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen armo olkoon teidän henkenne kanssa, veljet. Amen. Vastaavasti Filippiläiskirjeen lopussa: 4:23 Herran Jeesuksen Kristuksen armo olkoon teidän henkenne kanssa.

Kirjeessään Roomalaisille Paavali välittää lupauksen: Room. 8:11 Jos nyt hänen henkensä, hänen, joka herätti Jeesuksen kuolleista, asuu teissä, niin hän, joka herätti kuolleista Kristuksen Jeesuksen, on eläväksitekevä myös teidän kuolevaiset ruumiinne henkensä kautta, joka teissä asuu.

On myös muunlaisia kuin vanhurskaita henkiä, jotka eivät peri valtakuntaa. Heitä kuvataan Efesolaiskirje 2:2:ssa: joissa te ennen vaelsitte tämän maailman menon mukaan, ilmavallan hallitsijan [saatanan], sen hengen hallitsijan, mukaan, joka nyt tekee työtään tottelemattomuuden lapsissa.

Ensimmäisessä ylösnousemuksessa henkiruumiissa olevat pyhät saavat periä valtakunnan Kristuksen ollessa heidän kuninkaansa: Heb.12:28 sentähden, koska me saamme valtakunnan,

joka ei järky. Room. 8:16 henki itse todistaa meidän henkemme kanssa, että me olemme Jumalan lapsia. 17 mutta jos olemme lapsia, niin olemme myöskin perillisiä, Jumalan perillisiä ja Kristuksen kansaperillisiä, jos kerran yhdessä hänen kanssaan kärsimme, että me yhdessä myös kirkastuisimme.

Raamatussa on vain yhdessä kohdassa käytetty sanaa kuolematon immortal; NASB 1 Tim 1:17 Now to the King eternal, immortal, invisible, the only God, be honor and glory forever and ever. Amen. KR 38: 1:17 Mutta iankaikkiselle kuninkaalle, katoamattomalle, näkymättömälle, ainoalle Jumalalle, kunnia ja kirkkaus aina ja iankaikkisesti! Amen. KJV: Now unto the King eternal, *immortal*... Sana immortal *aphthartos* esiintyy KJV:ssakin vain yhden kerran Jumalasta puhuttaessa, mutta ei koskaan ihmisen sielusta kyseen ollen.

Hes 18:4 Katso, kaikki sielut ovat minun: niinkuin isän sielu, niin pojankin sielu – ne ovat minun. Se **sielu, joka syntiä tekee – sen on kuoltava**. Room 6:23 Sillä **synnin palkka on kuolema**, mutta Jumalan armolahja on iankaikkinen elämä Kristuksessa Jeesuksessa, meidän Herrassamme.

Elämä veressä

3 Moos 17:10 Kuka ikinä Israelin heimosta tai muukalaisista, jotka asuvat teidän keskellänne, syö verta, mitä tahansa, sitä ihmistä vastaan, **joka verta syö, minä käännän kasvoni ja hävitän hänet kansastansa**. 17:11 Sillä lihan **sielu on veressä**, ja minä olen sen teille antanut alttarille, että se tuottaisi teille sovituksen; sillä veri tuottaa sovituksen, koska **sielu on siinä**. – Jo Mooseksen aikana Israelin kansalle ja sen kanssa asuville muukalaisille annettiin tiukka käsky olla syömättä verta. Syötävästä lihasta tuli veri ensin laskea maahan. Perustelu oli selvä; lihan sielu on sen veri. Tämä tarkoittaa, että eläimen sielu eli elämänvoima on sen veressä. Sama käsky ja periaate uudistetaan myös Uuden Testamentin

puolella. Käsky koskee myös nykyajan ihmisiä, vaikkakaan useimmat eivät ole sellaisesta edes kuulleet ja jos ovat niin hylkäävät sen naureskellen.

Jehovan todistajat ovat vieneet opin vielä pidemmälle. Verensiirrotkin ihmiseltä toiselle ovat pääsääntöisesti kiellettyjä.

3 Moos 17:12 Sentähden minä olen sanonut israelilaisille: Älköön kukaan teistä syökö verta; älköön myöskään muukalainen, joka asuu teidän keskellänne, syökö verta.

17:13 Ja kuka ikinä Israelin heimosta tai muukalaisista, jotka asuvat teidän keskellänne, saa pyydystetyksi syötävän metsäeläimen tai linnun, hän vuodattakoon sen veren maahan ja peittäköön multaan.

17:14 Sillä kaiken **lihan sielu on sen veri, jossa sen sielu on**; sentähden minä sanon israelilaisille: Älkää syökö minkään lihan verta. Sillä kaiken lihan sielu on sen veri; jokainen, joka sitä syö, hävitettäköön.

5 Moos 12:23 Ole vain luja siinä, ettet syö verta; sillä **veri on sielu, ja sielua sinun ei pidä syömän lihan kanssa.** – Jos ymmärtää Raamatun sanoman aivan kirjaimellisesti – niin tässä kohdassa kuin monessa muussakin – voi erehtyä aivan väärille jäljille. Veri ei ole sielu eikä sielua voi syödä. Veri on elämälle ehdottoman tärkeää. Verta on oltava riittävä määrä ja veren on voitava kiertää ruumiissa kuljettamassa välttämättömiä ravinteita. Veri merkitsee *elämää* niin ihmiselle kuin eläimellekin. Elämähän olikin *psychē:n* yksi merkityksistä. Miksi sitten verta ei saisi syödä eikä ruokaa, jonka valmistamisessa on käytetty verta? Musta makkara ja veriletut ovat kuulemma hyvin maukkaita ja niissä on arvokkaita ravintoaineita. 3 Moos 17:10:ssä sanottiinkin, että ... ”veri tuottaa sovituksen, koska siinä on elämä”. Jeesus Kristus vuodatti verensä ja antoi elämänsä sovittaakseen jokaisen ihmisen synnit ja tällä tavoin mahdollistaen jokaiselle ihmiselle ikuisen elämän. Ehkä et ole tullut ajatelleeksi veren syömistä tässä valossa? On tietysti

ymmärrettävää, että kaksi tuhatta vuotta sitten ei ollut mahdollista puhua tai kirjoittaa veren siirroista. Veren siirrolla ei ole suoranaisesti mitään tekemistä veren syömisen kanssa ja verensiirto potilaalle pelastaa elämän. Kuinka elämän pelastaminen olisi sopimatonta ja epäkunnioittavaa?

Apt 15:20 vaan heille kirjoitettakoon, että heidän pitää karttaman epäjumalien saastuttamaa ja haureutta ja lihaa, josta ei veri ole laskettu, **sekä verta**. 15:29 että kartatte epäjumalille uhrattua **ja verta** ja lihaa, josta ei veri ole laskettu, ja haureutta. Jos te näitä vältätte, niin teidän käy hyvin ...” – Apostolin tekojen kirjoittajan Luukaksen mukaan apostolit neuvottelivat millaisia ohjeita Antiokiassa ja Syyriassa ja Kilikiassa (nyk. Turkissa) oleville veljille tulisi antaa, ettei heitä rasitettaisi ylenmääräisillä käyttäytymissäännöillä. Tärkeänä kuitenkin pidettiin, ettei kajottu epäjumalille uhrattuun lihaan ja myös piti karttaa verta sinänsä ja myös lihaa, josta verta ei oltu laskettu pois. Nämä yhdessä rinnastettiin haureuteen, johon ei myöskään pitänyt ryhtyä. ”Jos te näitä vältätte, niin teidän käy hyvin”, todettiin lopuksi. Kun tiedämme kuinka lukemattoman monia ja pikkutarkkoja ohjeita juutalaisille oli säilytetty, apostolien ohjeet uusille kristityille olivat harvat, mutta sitäkin tärkeämmät.

Sydän. Kol. 3:23 *Kaikki, mitä teette, se tehkää sydämestänne, niinkuin Herralle eikä ihmisille.* 'Tehkää sydämestänne' kuulostaa paremmalta kuin tehkää 'sielustanne'. Tässä on kuitenkin käytetty sanaa *psyke*, joka tarkoittaa sielua tai henkeä. Apostolin kehotus kumpuaa siis ajatuksesta, että kristillisten tekojemme tulee olla peräisin aidosta lähimmäisen rakkaudesta eli 'sydämeistä'. 'Sydämessä' uskotaan sijaitsevan ihmisen tunteet ja tahto hyvään tai pahaan. Ihmisen sanotaan olevan lämminsydäminen tai sitten hän on kylmä sydämeltään. Jokus 1970-luvulla Jehovan todistajat kirjoittivat artikkeleita, joissa he pyrkivät todistamaan,

että sydän oikeasti on se paikka ihmisen ruumiissa, jossa tällaiset ajatukset syntyvät. Nykyisin kaikki taitavat olla samaa mieltä siitä, että ajatustoiminta tapahtuu aivoissa ja sydän on vain ajatustoiminnan kuvaannollinen paikka.

Muutama esimerkki sydämeistä:

Room. 5:5 *mutta toivo ei saata häpeään; sillä Jumalan rakkaus on vuodatettu meidän sydämiimme Pyhän Hengen kautta, joka on meille annettu.*

2. Kor. 1:22 *joka myös on painanut meihin sinettinsä ja antanut Hengen vakuudeksi meidän sydämiimme.*

Mat. 13:15 *Sillä paatunut on tämän kansan sydän, ja korvillaan he työläästi kuulevat, ja silmänsä he ovat ummistaneet, etteivät he näkisi silmillään, eivät kuulisi korvillaan, eivät ymmärtäisi sydämellään eivätkä kääntyisi ja etten minä heitä parantaisi.'*

Apt. 4:32 *Ja uskovaisten suuressa joukossa oli yksi sydän ja yksi sielu;*

Room. 8:27 *Mutta sydänten tutkija tietää, mikä Hengen mieli on, sillä Henki rukoilee Jumalan tahdon mukaan pyhien edestä.*

1.Kor. 4:5 *Älkää sentähden lausuko mitään tuomiota, ennenkuin aika on, ennenkuin Herra tulee, joka myös on saattava valoon pimeyden kätköt ja tuova ilmi sydänten aivoitukset; ja silloin kukin saa kiitöksensä Jumalalta.*

Hebr. 3:12 *Katsokaa, veljet, ettei vain kenelläkään teistä ole paha, epäuskoinen sydän, niin että hän luopuu elävästä Jumalasta,*

2.Piet. 2:14 *heidän silmänsä ovat täynnä haureutta eivätkä saa kylläänsä synnistä; he viekoittelevat horjuvia sieluja, heillä on ahneuteen harjaantunut sydän; he ovat kirouksen lapsia.*

Liha. Jumala ja enkelit ovat henkiä ja henkiruumiissa. Ihminen

on taas fyysisessä ruumiissa. Ihminen on lihaa. Kun ihminen on taipuvainen tekemään syntiä, hän saattaa puolustukseen lainata Matteuksen tai Markuksen jaetta: Mat. 26:41 *Valvokaa ja rukoilkaa, ettette joutuisi kiusaukseen; **henki tosin on altis, mutta liha on heikko.***” Paavali kertoo myös kuinka vaikea on elää niin kuin hengessään haluaisi:

Room. 7:15 *Sillä minä en tunne omakseni sitä, mitä teen; sillä minä en toteuta sitä, mitä tahdon, vaan mitä minä vihaan, sitä minä teen.* Paavali jatkaa lihan himon tuomista ongelmista Gal. 5:17 *Sillä liha himoitsee Henkeä vastaan, ja Henki lihaa vastaan; nämä ovat nimittäin toisiansa vastaan, niin että te ette tee sitä, mitä tahdotte.*

Voiko 'lihan himo' syntyä pelkästä lihasta, vai vaaditaanko siihen 'sydäntä' tai aivoja? Markus vastaa tähän: 7:21 *Sillä sisästä, **ihmisten sydämestä**, lähtevät pahat ajatukset, haureudet, varkaudet, murhat, 22 aviorikokset, ahneus, häijyys, petollisuus, irstaus, pahansuonti, jumalanpilkka, ylpeys, mielettömyys. 23 Kaikki tämä paha lähtee sisästä ulos ja saastuttaa ihmisen.*”

Epätäydellinen ihminen

Synti. Uskontotunnilla koulussa keskusteltiin synnistä. Oppilaat, varsinkin tytöt, olivat kiinnostuneita tietämään oliko jokin asia syntiä, esim. oliko tanssi syntiä, kysyttiin. Opettaja määritteli synnin: synti on sydämen luopumista Jumalasta. Aika hyvä määritelmä. Edellä pohdinkin juuri sydämestä lähtevää pahuutta ja syntiä. Jumala antoi kymmenen käskyään ja Kristus kiteytti ne rakkauden kaksoiskäskyksi; rakasta Jumalaa yli kaiken ja lähimmäistäsi niin kuin itseäsi. Jumalan rakastaminen on sitä, että pidämme Hänen käskynsä. Onkin helppo testata onko jokin asia syntiä vai ei; kysyy yksinkertaisesti itseltään, onko jokin asia Jumalan tai lähimmäisen rakastamista.

Syntikäsite tulee lain tuntemisesta. Siitä tiedämme mikä on syntiä. Jos jossakin kulttuurissa ei ole Jumalan lain tuntemusta, ei voi olla samanlaista syntikäsitteistäkään. Ei voi olla myös samanlaista katumustakaan, kun ihminen ei miellä tehneensä mitään syntiä. "Viidakon lain" mukaan vierasheimolaisen tappaminen voi olla hyvä teko eikä mikään synti ja katumisen aihe. Ei voi kehottaa ketään katumaan ellei ensin opeta miksi. **Omatunto** antaa piston sydämeen kun ihminen tietää -vaikka alitajuisesti- tekevänsä väärin Jumalan lakia vastaan.

Ihmisen degeneroituminen. Ihminen luotiin täydelliseksi, lähes jumal'olennoksi niin kuin Raamattu todistaa. Sitten Saatana houkutti Eevan ja Adamin syntiin, vastustamaan Jumalan ainoata käskyä. Rangaistukseksi Jumala karkotti heidät paratiisista. He myös menettivät ikuisen elämän lahjan. Pikku hiljaa he vanhenivat ja ensimmäinen kuolema korjasi heidät heidän elettyään lähes tuhat vuotta. Myös heidän jälkeläisensä elivät nykymittapuulla pitkän elämän, mutta pikku hiljaa heidän jälkeläisensä elinikä alkoi laskea. Nooan aikoihin tullessa *Herra näki, että ihmisten pahuus oli suuri maan päällä ja että kaikki heidän sydämensä aivoitukset ja ajatukset olivat kaiken aikaa ainoastaan pahat, 6:6 niin Herra katui tehneensä ihmiset maan päälle, ja hän tuli murheelliseksi sydämessänsä. 7 Ja Herra sanoi: "Minä hävitän maan päältä ihmiset, jotka minä loin, sekä ihmiset että karjan, matelijat ja taivaan linnut; sillä minä kadun ne tehneeni."* 1.Moos. 6:3 *Silloin Herra sanoi: "Minun henkeni ei ole vallitseva ihmisessä iankaikkisesti, koska hän on liha. Niin olkoon hänen aikansa sata kaksikymmentä vuotta."*

Ihmisen tulevaisuus

Uusi luomus

Ylösnousemuksessa ihminen saa uuden ruumiin, henkiruumiin. Ylösnousseet ovat enkeleiden kaltaisia. Enkelit ovat näkymättömiä, mutta voivat myös esiintyä fyysisessä ruumiissa. Tobitin kirjassa (apokryyfikirja) on kertomus enkeli Rafaelista, joka asui pidemmän aikaa ihmisten seurassa ja vasta ennen paluutaan taivaaseen paljasti olevansa enkeli. Hebrealaiskirjeessä sanotaan enkeleistä: 13:2 *Älkää unhottako vieraanvaraisuutta; sillä sitä osoittamalla muutamat ovat tietämättään saaneet pitää enkeleitä vierainaan.*

Ylösnousseet vanhurskaat ja viimeisellä tuomiolla ikuisen elämän saavat tulevat Adamin kaltaisiksi, sellaisiksi kuin Jumala ihmisen alun perin tarkoitti. Silloin on kaikki luotu uudeksi, niin maa kuin ihmisetkin. Sitä ennen on ihmisten ponnisteltava uskossa täällä maan päällä.

2.Piet.1:4 *joiden kautta hän on lahjoittanut meille kalliit ja mitä suurimmat lupaukset, että te niiden kautta tulisitte **jumalallisesta luonnosta osallisiksi** ja pelastuisitte siitä turmeluksesta, joka maailmassa himojen tähden vallitsee*

2. Kor. 5:17 *Siis, **jos joku on Kristuksessa, niin hän on uusi luomus**; se, mikä on vanhaa, on kadonnut, katso, **uusi on sijaan tullut**.* – Jos uskova kestää uskossaan loppuun saakka, hän syntyy uudelleen ylhäältä, Jumalasta. Hänestä tulee Jeesuksen kaltainen.

Efes. 2:19 *niin ette siis enää ole vieraita ettekä muukalaisia, vaan te olette **Pyhien kansalaisia ja Jumalan perhettä**,* 1.Kor. 15:48 *Minkäkaltainen maallinen oli, senkaltaisia ovat myös maalliset; ja minkäkaltainen taivaallinen on, senkaltaisia ovat myös taivaalliset.* 49 *Ja niinkuin meissä on ollut maallisen kuva, niin meissä on myös oleva taivaallisen kuva.*

Psa. 17:15 *Mutta minä saan nähdä sinun kasvosi vanhurskaudessa, herätessäni ravita itseni sinun muotosi katselemisella.* KJV 1789 *As for me, I will behold thy face in*

righteousness: I shall be satisfied, when I awake, with thy likeness.

Ylösousemuksessa ihmisestä tulee henkiolento, Kristuksen kaltainen. Psa. 17:15 *"herätessäni ravita sinun muotosi katselemisella"* on väärin käännetty. KJV 1789 kääntää kohdan näin: *when I awake, with thy likeness. ... kun herään sinun kaltaisenasasi.* – Ylösoussut on herätessään Kristuksen kaltainen. Tämä koskee siis ensimmäisen eli pyhien ylösousemuksen osallisia.

Tämän vahvistaa vielä Johannes: 1. Joh. 3:2 *Rakkaani, nyt me olemme Jumalan lapsia, eikä ole vielä käynyt ilmi, mitä meistä tulee. Me tiedämme tulevamme hänen kaltaisikseen, kun hän ilmestyy, sillä me saamme nähdä hänet sellaisena, kuin hän on.*

Jeesus lupasi myös: Joh 14:12 *Totisesti, totisesti minä sanon teille: joka uskoo minuun, myös hän on tekevä niitä tekoja, joita minä teen, ja suurempiakin, kuin ne ovat, hän on tekevä; sillä minä menen Isän tykö.*

Kristuksen veljet ja sisaret. Hebr. 2:11 *Sillä sekä hän, joka pyhittää, että ne, jotka pyhitetään, ovat kaikki alkuisin yhdestä. Sentähden hän ei häpeä kutsua heitä veljiksi, Tästä voisi helposti päätellä, että veljet on rajoitettu pyhien suppeaan joukkoon. Näin ei pidä kuitenkaan päätellä. Matteus ja Markus ikäänkun laajentavat veljien ja sisarten joukkoa: Mark. 3:35 ja Sillä joka tekee Jumalan tahdon, se on minun [Jeesuksen] veljeni ja sisareni ja äitini." Samoin: Matt. 12:50 Sillä jokainen, joka tekee minun taivaallisen Isäni tahdon, on minun veljeni ja sisareni ja äitini."*

Siis **jokainen, joka tekee Jumalan tahdon**, on Jeesuksen veli, sisar tai äiti!

Raamatussa puhutaankin siitä, että kaiken kaikkiaan on vain yksi joukko. Johannes sanookin: Joh. 10:16 *Minulla on myös*

muita lampaista, jotka eivät ole tästä lammastarhasta; myös niitä tulee minun johdattaa, ja ne saavat kuulla minun ääneni, ja on oleva yksi lauma ja yksi paimen. – He kaikki tulevat olemaan Jumalan lapsia. Uskova saa Jumalan Hengen ja sinetin vakuudeksi ja pelastukseksi ahdistuksen ajan koittaessa. Room. 8:16 Henki itse todistaa meidän henkemme kanssa, että me olemme Jumalan lapsia. 2. Kor. 1:22 joka myös on painanut meihin sinettinsä ja antanut Hengen vakuudeksi meidän sydämiimme. 2. Kor. 5:5 Mutta se, joka on valmistanut meidät juuri tähän, on Jumala, joka on antanut meille Hengen vakuudeksi.

Mahtavat voimat. Matt. 17:20 *Niin hän sanoi heille: "Teidän epäuskonne tähden; sillä totisesti minä sanon teille: jos teillä olisi uskoa sinapinsiemenenkään verran, niin te voisitte sanoa tälle vuorelle: 'Siirry täältä tuonne', ja se siirtyisi, eikä mikään olisi teille mahdotonta."*

21 *Jeesus vastasi ja sanoi heille: "Totisesti minä sanon teille: jos teillä olisi uskoa ettekä epäilisi, niin ette ainoastaan voisi tehdä sitä, mikä viikunapuussa tapahtui, vaan vieläpä, jos sanoisitte tälle vuorelle: 'Kohoa ja heittäydy mereen', niin se tapahtuisi.*

Edellä olevien jakeiden mukaan, uskovat voisivat uskonsa voimalla tehdä mahtavia tekoja. Tuossa vaiheessa opetuslapsilla ei vielä ollut tällaista uskoa. Taivaaseen noustuaan Jeesus lähetti heille Pyhän Hengen, ja sen mukana he saivat suuret vallat. Jeesus kuitenkin puhui yhdestä paimenesta ja yhdestä laumasta, että kaikki olisivat yhtä Jumalassa; että he **kaikki olisivat yhtä, niinkuin sinä, Isä, olet minussa ja minä sinussa, että hekin meissä olisivat...** (Joh. 17:21)

Miten ihmiset eroavat enkeleistä Jumalan suunnitelmien mukaan?

Heb 1:14: Eivätkö he [enkelit] kaikki ole **palvelevia henkiä, palvelukseen lähetettyjä niitä varten, jotka saavat autuuden periä?** Enkelit ovat palvelevia henkiä, joiden tulevaisuus tarkoittaa niiden ihmisten palvelemista, jotka saavat periä autuuden (pelastuksen). Tämä koskee kaikkia enkeleitä, myös saatanaa ja hänen joukkoaan. Saatanaa harmittaa tämä tavattomasti; hän haluaisi saavuttaa samanlaisen aseman kuin Jumala. Siksi hän tekee kaikkensa ihmiskunnan harhauttamiseksi ja viime kädessä sen tuhoamiseksi. Yksi saatanan keinoista on Raamatun sanan vääristäminen ja väärin oppien iskostaminen ihmiskunnalle. Tässä saatana onkin onnistunut hyvin. Kahden miljardin kristityn joukko on hajaantunut tuhansiin ja tuhansiin kirkkokuntiin, joilla on mitä moninaisempia uskonnollisia oppeja. Näistä merkittävin on oppi Jumalan kolminaisuudesta. Raamatusta tiedämme, että saatana joukkoineen tuhotaan; ensin saatana sidotaan tuhanneksi vuodeksi ja sen jälkeen vapautetaan yrittämään vielä yhden kerran, mutta se johtaa saatanan joukkojen tuhoon.

Mutta, mikä on ihmiskunnan uskovien osa tulevaisuudessa?

Jumala ei luvannut maailmaa enkeleiden hallittavaksi – vaan ihmisen. ”Tämän maailman jumala” eli saatana ja hänen mukanaan muut langenneet enkelit kadehtivat ihmisille varattua osaa; Jeesus Kristus tunnustaa veljikseen ja sisarikseen ne ihmiset, joissa asuu Jumalan henki. Jeesuksella on tässä joukossa myös tulevaisuudessa johtajan rooli, vaikka muutoin kaikki ihmiset ovat yhtä Jumalassa ja ovat jumalolentoja (God beings) niin kuin heidän alkuperäinen tarkoituksensakin oli.

Hebrealaiskirjeessä (2:10) kerrotaan kuinka Kristus kärsimysten kautta saattaa paljon Jumalan lapsia kirkkauteen samalla itse tullen täydelliseksi. Jumala sanoo, että ne, jotka hän on edeltätuntenut, hän on myös **edeltämäärännyt Poikansa kuvan kaltaisiksi**, että Kristus olisi **esikoinen** monien veljien joukossa (Room 8:29). – Esikoinen jo sanana viittaa siihen, että Jeesuksen lisäksi tulee hänen jälkeensä paljon Jumalan poikia. Kristus on tämän suuren joukon

esikoinen, mutta huomaa, että nämä, joita Kristus kutsuu veljikkeeseen, ovat ylösnoustessaan mitä suurimmassa määrin Kristuksen kaltaisia. Gal 3:26 lupaa meille: Sillä te olette kaikki uskon kautta **Jumalan lapsia** (tai poikia) Kristuksessa Jeesuksessa. Ja 4:7 lisää: ... mutta jos olet lapsi, olet myös **perillinen** Jumalan kautta.

Mitä Jumalan pojat sitten perivät? Mihin käyttäisimme niitä mahdollisuuksia mitä Jumalan pojilla on? Emme kai siirtelisi vuoria mereen vain sen takia, että se olisi meille mahdollista. Jeesushan vain kuvasi niitä suuria tulevaisuuden mahdollisuuksia mihin Jumalan pojat pystyisivät uskon voimalla. Mitä tehtäviä Jumala antaakaan uudessa maailmassa? Ehkä Jumalalla on suunnitelmia, joista emme vielä tiedä mitään. Olen kuitenkin varma siitä, että tulevassa maailmassa ei istuta pilven reunalla tai syödä elämän puun hedelmiä solisevan puron rannalla. Kerrotaanhan Jumalasta, että hän tekee jatkuvasti työtä – jos toki lepäsikin seitsemäntenä päivänä. Joh 5:17 Mutta Jeesus vastasi heille: "Minun Isäni tekee yhäti työtä, ja minä myös teen työtä." Ja meidän roolistamme kertoo 1 Kor 3:9: Sillä me olemme **Jumalan työtovereita**;